

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 27C/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223203000
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2223203000.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobkyne: M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. XXX, zastúpená: JUDr. Albína Vágóová, advokátka so sídlom Ružová 265, Dunajská Streda, proti žalovanému: A. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. XXX, zastúpený: JUDr. Ludevít Rabay, advokát so sídlom Krížna 17D, Bratislava, o určení, že veci, ich prírastky a príslušenstvá patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.09.2023, zmenenou na pojednávaní dňa 03.04.2024 domáhala určenia, že ku dňu zániku BSM strán sporu na podklade rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č.k. 5Pc/45/2023 zo dňa 13.02.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.02.2024 patrí: utŕžená kúpna cena na základe uzavretej kúpnej zmluvy medzi žalovaným a V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, G. zo dňa 21.06.2021, ktorá bola zavkladovaná Okresným úradom v Dunajskej Strede, katastrálnym odborom pod č. I.-XXXX/XXXX; utŕžená kúpna cena na základe uzavretej kúpnej zmluvy medzi žalovaným a Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, G. zo dňa 28.09.2020, ktorá bola zavkladovaná Okresným úradom v Dunajskej Strede, katastrálnym odborom pod č. I.-XXXX/XXXX; utŕžená kúpna cena na základe uzavretej kúpnej zmluvy medzi žalovaným a S. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, K. a S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, E. zo dňa 15.01.2018, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti - parc. reg. „C“ č. XX/XX - ostatná plocha vo výmere 116 m² a parc. reg. „C“ č. XXX/XX - orná pôda vo výmere 420 m² pôvodne vedené Okresným úradom v Dunajskej Strede, katastrálnym odborom na LV č. XXX pre k.ú. Č.; hodnota z termínovaného vkladovaného účtu žalovaného vedeného v J&T banke a.s., IČO: 35 964 693 k 05.09.2018 č. vkladového účtu XXXXXXXXXXXX; hodnota z termínovaného vkladovaného účtu žalovaného vedeného v J&T banke a.s., IČO: 35 964 693 k 04.07.2016 č. vkladového účtu XXXXXXXXXXXX; hodnota z termínovaného vkladovaného účtu žalovaného vedeného v J&T banke a.s., IČO: 35 964 693 k 05.06.2017 na základe zmluvy XXXXXXXXXXXX/SK/PR/XXX; výnosy z termínovaného vkladovaného účtu žalovaného vedeného v J&T banke a.s. IČO: 35 964 693 k 05.09.2018; výnosy z termínovaného vkladovaného účtu žalovaného vedeného v J&T banke a.s., IČO 35 964 693 k 04.07.2016; výnosy z termínovaného vkladovaného účtu žalovaného vedeného v J&T banke a.s., IČO: 35 964 693 k 05.06.2017. Žalobkyňa sa súčasne domáhala aj náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 12.10.1996, pričom od tohto dňa strany sporu nadobúdali do bezpodielového spoluvlastníctva veci, práva, úžitky, s ktorými na začiatku ich manželstva hospodárili spolu. Poukázala na to, že v ich manželstve už dlhú dobu panuje nezhoda

z dôvodu ponižujúceho a despotického správania sa žalovaného, ktorý od doby odkedy ochorela na ťažkú chorobu sa správa k nej podhradne, svojvoľne, ponižujúco, pričom päť rokov dozadu pri jednej z hádok oznámila žalovanému, že sa chce rozviesť. Žalovaný vtedy sľúbil, že svoje správanie k žalobkyni zmení. Takáto zmena správania sa dlho nevydržala, trvala asi rok. Postupom času však žalobkyňa došla na to, že žalovaný zmenil svoje správanie voči nej iba preto, lebo sám sa živiť nechcel a nechcel sa deliť s majetkom. V čase podania žaloby žalobkyňa bola odhodlaná so žalovaným rozviesť sa. Od tej doby, čo oznámila žalovanému, že sa s ním rozchádza, ten jej najprv odňal kľúče od motorového vozidla zn. Volvo, ktoré následne odparkoval na dvor svojho brata s poučením, že toto auto nie je jej, lebo je písané na jeho meno, používať ho už v ďalšom nemôže, pričom žalovaný neprihliadal vôbec na jej chorobu. Tento skutok žalovaného bol spúšťacím momentom na to, aby prezerala jeho doklady, ktoré mal schované vo svojej izbe, kedy našla podklady, ktoré ju utvrdovali iba v tom, že žalovaný od tej doby, čo mu po prvýkrát oznámila, že sa s ním mieni rozviesť, si hanobil ich spoločný majetok výlučne pre seba, ktorý zatajuje, spoločné financie ukladá na rôzne fondy, na rôzne termínované účty, o ktorých vedomosť doposiaľ nemala, a aj predáva ich nehnuteľný majetok, z ktorého na utŕženej kúpnej cene sa uspokojuje iba sám na ťarchu BSM. Približne dva týždne pred podaním žaloby našla v izbe tri kúpne zmluvy, podľa ktorých žalovaný kúpnu zmluvou zo dňa 28.09.2020 previedol nehnuteľnosť na LV č. XXX v k.ú. Č. za kúpnu cenu 49.590,- Eur, ktorú kúpnu cenu kupujúci zaplatil na účet žalovaného v J&T banke, a.s., navyše ku kúpnej zmluve pristúpil bez súhlasu a vedomia žalobkyne a obdržané finančné prostriedky si ponechal pre seba. Žalovaný dňa 21.06.2021 uzatvoril ďalšiu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti na „V č. XXX v k.ú. Č. za kúpnu cenu 51.840,- Eur, ktorú kupujúci uhradil v prospech účtu v J&T banke, a.s., pričom ani s týmito finančnými prostriedkami sa so žalobkyňou nedelil, ale využil vo svoj prospech bez jej súhlasu a vedomia a neodovzdal financie do masy BSM. Žalovaný taktiež previedol nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX v k.ú. Č. za kúpnu cenu 44.880,- Eur, ktorú kúpnu cenu zrejme kupujúci uhradili v prospech jeho účtu vedeného v J&T banke, a.s., ktorá skutočnosť celkom zo znenia nájdenej kúpnej zmluvy zo dňa 15.01.2018 neplynie, ale dá sa predpokladať. S udržanou kúpnu cenou ani na základe tejto zmluvy sa so žalobkyňou nedelil. Žalovaný počas trvania manželstva nedisponoval s oddelenými financiami. Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom troch kúpnych zmlúv žalovaný nadobudol počas trvania ich manželstva za spoločne získané financie do svojho výlučného vlastníctva v roku 2012, avšak tvorili masu BSM. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že u žalovaného našla aj tzv. „prehľad majetku klienta“ k 25.08.2019, podľa ktorého žalovaný vlastnil termínovaný vklad vo výške 60.000,- Eur v J&T banke, a.s., z ktorého vkladu mal úžitky. Z uvedeného dôkazu plynie, že banka mala následne financie a úžitky preposlať na bežný účet vedený v totožnej banke. Z ďalšieho prehľadu z majetku klienta zo dňa 21.06.2017 plynie, že žalovaný vlastní termínovaný vklad, na ktorý vložil 04.07.2016 financie vo výške 70.000,- Eur na jeden rok, z ktorého mal taktiež úžitky. Na tomto prehľade takisto figuruje účet totožného čísla vedeného v J&T banke, a.s.. Z ďalšieho dokladu, ktorý žalobkyňa našla plynie, že žalovaný vlastnil termínovaný vklad v J&T banke, a.s. s vkladom 50.000,- Eur, na základe uzavretej rámcovej zmluvy z 05.06.2017 zrejme uzavretého medzi bankou a žalovaným. Žalobkyňa ďalej uviedla, že ona vôbec nemala vedomosť o tom, že žalovaný obchoduje s ich spoločnými financiami, ktoré financie ponechával iba pre seba, a z ktorých za tie roky zrejme získal aj značné úžitky v podobe úrokov z rôznych termínovaných vkladov. Predpokladala, že tých termínovaných vkladov mal žalovaný zriadených aj viac. Ďalej žalobkyňa uviedla, že aj ich spoločný syn našiel v izbe žalovaného v šuplíku stola obálku s hotovosťou 20.000,- Eur, s ktorou skutočnosťou konfrontoval žalovaného, ktorý mu na to s úsmevom odvetil a prezradil, že on si už dlhšiu dobu hanobí majetok iba pre seba, financie už dlhšiu dobu a postupne vyberá z banky, aby nezanechal stopu a oznámil mu, že sa s ním už žalobkyňa môže rozviesť, lebo z jeho majetku už nič nedostane v rámci BSM, pretože nebude vedieť preukázať, že ako a kedy peniaze vyberal a tvrdil, že na ten majetok môže zabudnúť po rozvode manželstva. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že nedisponuje originálnymi dokladmi a nemá ani presné informácie o termínovaných vkladoch. Žalovaný sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti do ich ďalšej domácnosti v Šamoríne a vyjadril sa v tom smere, že s financiami, ktoré z účtu postupne vyberal a s ktorými disponoval výlučne on, žalobkyňa disponovať v rámci BSM už nebude môcť, je nútená obrátiť sa so žalobou na súd, aby určil, že veci ako také ako aj úžitky z vecí patria do BSM strán sporu z dôvodu, aby sa vedela z masy BSM uspokojiť aj žalobkyňa, ktorú masu BSM žalovaný značne ukrátil.

3. Žalobkyňa k žalobe priložila nasledovné listinné dôkazy: sobášny list, lekárska správa zo dňa 09.10.2018, kúpna zmluva uzavretá žalovaným ako predávajúcim pánom V. S. ako kupujúcim zo dňa 21.06.2021, kúpna zmluva uzavretá žalovaným ako predávajúcim a pánom Y. P. ako kupujúcim zo dňa 28.09.2020, kúpna zmluva uzavretá žalovaným ako predávajúcim a pánom S. Š.M. a pani S. Q. ako kupujúcimi zo dňa 15.01.2018, výpis z listu vlastníctva č. XXX, výpis z listu vlastníctva č. XXX, výpis z

listu vlastníctva č. XXX, výpis z listu vlastníctva č. XXX, prehľad majetku klienta k 25.08.2019, prehľad majetku klienta k 21.06.2017, žiadosť žalovaného o zriadenie termínovaného vkladového účtu (č.I. 25-26).

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 30.10.2023, uviedol, že manželstvo sporových strán nezaniklo (nebolo rozvedené) a stále právne trvá, v dôsledku čoho trvá aj bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán ako manželov (BSM počas trvania manželstva nebolo zrušené, ani jeho rozsah nebol modifikovaný). Žalobca musí mať na určení práva, ktorého sa žalobou domáha, naliehavý právny záujem, ibaže tento naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu. Ak z osobitného predpisu naliehavý právny záujem nevyplýva, žalobca ho musí preukázať, čo znamená, že je povinný v žalobe uviesť skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný, pričom na preukázanie týchto tvrdení je povinný navrhnuť dôkazy. Ďalej žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 382/2010, na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 590/2017 zo dňa 06.10.2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/56/2009 zo dňa 22.09.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/10/2009, 2Obo/11/2009 zo dňa 27.05.2009. Pri skúmaní podmienok z hľadiska § 137 písm. c) CSP, umožňujúcich riešenie práva, resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím, je preto potrebné vychádzať z toho, či navrhované rozhodnutie predstavuje odstránenie spornosti z právneho vzťahu s konkrétnym žalovaným, či žalobca skutočne čelí právnej neistote a či je súdne rozhodnutie spôsobilé túto neistotu odstrániť. Občiansky zákonník v ustanovení § 143 určuje, čo patrí do BSM. Pokiaľ by hodnoty, ktoré sú označené v petite žaloby, patrili do BSM strán sporu (ako to tvrdí žalobkyňa), vzťahoval by sa na ne § 143 Občianskeho zákonníka a právne postavenie žalobkyne ohľadne takéhoto majetku by tak bolo za trvania manželstva vrátane trvania BSM chránené priamo zákonom. Za danej situácie nie je potrebné v tomto smere súdne rozhodnutie, ktoré má len deklaratórny charakter (deklarovalo by sa ním právo vyplývajúce priamo z právnej úpravy), čo zakladá nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, či tento majetok patrí do masy BSM. Naliehavý právny záujem na určovacej žalobe je daný len v prípade existencie objektívnej právnej neistoty medzi sporovými stranami a nespočíva v autoritatívnom rozhodnutí súdu. Aj v prípade, ak by súd žalobe vyhovel a vo výroku rozhodnutia by na základe dokazovania rozhodol tak ako sa žalobkyňa domáha, na jej právnom postavení by sa nič nezmenilo. Sama žalobkyňa v časti IV. žaloby uvádza, že „... ktorý majetok však do nášho BSM patrí a v rámci vyporiadania si ten budem uplatňovať od žalovaného“, ktoré vyjadrenie žalobkyne samo osebe vylučuje jej naliehavý právny záujem na žalobou požadovanom určení. Zákonné vyporiadanie BSM bude možné až po jeho zániku, a to žalobou v zmysle § 137 písm. b) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. V konaní o vyporiadanie BSM by potom súd, v prípade spornosti masy BSM, ako otázku predbežnú posudzoval, či majetkové hodnoty, ktoré sú predmetom sporu o vyporiadanie BSM [aktíva (veci, hodnoty), ale aj pasíva (záväzky)], vychádzajúc pritom zo stavu ku dňu zániku BSM (vzhľadom na charakter BSM ako spotrebného spoločenstva manželov), skutočne do masy BSM patria alebo nepatria a majetkové hodnoty zahrnuté do masy BSM by súd následne, podľa pravidiel vyporiadania daných v § 150 Občianskeho zákonníka, vyporiadal, t.j. usporiadal práva k nim v zmysle § 137 písm. b) CSP. Žalovaný ďalej dodal, že skutkové tvrdenia žalobkyne týkajúce sa jeho údajného despotickeho a iného negatívneho správania, v zmysle § 151 ods. 1 CSP výslovne ako nepravdivé popiera a poznamenával, že žalobkyňa tieto uvádza výlučne len z dôvodu vytvoriť v kontexte žaloby o žalovanom negatívny obraz. Vychádzajúc z faktu, že manželstvo strán sporu a ich BSM nezanikli a stále právne trvajú, žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že hodnoty označené v petite žaloby, patria do BSM strán sporu. Žalobkyňa naliehavý právny záujem na požadovanom určení v žalobe ani len netvrdí. Keďže v danej veci naliehavý právny záujem nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu v zmysle § 137 písm. c) CSP, žalovaný v súlade s uvedeným zákonným ustanovením namieta nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na podanej určovacej žalobe. Žalovaný vzhľadom na nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení navrhol žalobu odmietnuť, príp. zamietnuť, keďže je nepochybné, že ani vyhovením takejto žalobe by k žiadnej zmene právneho postavenia žalobkyne nedošlo, rozhodnutie súdu by nevyriešilo obsah spornosti daného právneho vzťahu a po takomto konaní by až v prípade zániku BSM strán sporu (keďže BSM doposiaľ právne trvá) nasledovalo ďalšie konanie (o vyporiadanie BSM), ak by nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou. Spor vyvolaný podanou určovacou žalobou žalobkyne je jednoznačne nadbytočný, celkom nedôvodný a nič neriešiaci.

5. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 21.12.2023 uviedla, že trvá na podanej žalobe a námietky žalovaného považuje za účelové a nedôvodné. Poukázala na to, že okrem tohto konania prebieha na tunajšom súde aj konanie o rozvod manželstva pod sp. zn. 5Pc/45/2023, ktoré konanie žalovaný účelovo predlžuje a to len z dôvodu, pretože bola podaná táto určovacia žaloba. Poukázala na to, že žalovaný už pred podaním návrhu na rozvod si prisvojoval veci patriace do BSM, napokon sa dobrovoľne odsťahoval zo spoločnej domácnosti, kedy si so sebou napriek nesúhlasu žalobkyne zobral veci, ktoré naliehavo potrebovala, napríklad motorové vozidlo, ktoré značne znehodnotil haváriou. Ďalej vybielil účty znejúce na jeho meno, ktoré zakladal bez vedomia a súhlasu žalobkyne z dôvodu, aby sa tie neevidovali ku dňu právoplatnosti konania o rozvod manželstva s úmyslom si ich ponechať pre seba bez vykázanej stopy o ich existencii ku dňu zániku BSM. Tento svoj zámer žalovaný prezentoval tak žalobkyni, ako aj ich plnoletému synovi. Podanou žalobou sleduje usporiadanie práv a povinností predpokladané hmotným právom už aj s prihliadnutím na § 144, § 145, § 146, § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 143 Občianskeho zákonníka vyplýva, že predmetom BSM je všetko, čo manželia nadobudli počas trvania ich manželstva, teda v prípade žalobkyne aj finančné prostriedky uložené na účtoch žalovaného, z ktorých nebude môcť byť uspokojená v rámci vyporiadania BSM po rozvode manželstva, pokiaľ tie ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva existovať nebudú. V žalobe poukazuje na existenciu určitého jej práva z titulu BSM a žalobou sa domáha určenia toho práva popretého jej žalovaným a domáha sa vydania rozhodnutia, ktorý bude mať deklaratórne účinky, na podklade ktorého následne môže dôjsť k určeniu rozsahu masy BSM ich strán sporu po jeho zániku a jeho následnému vyporiadaniu podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Jej právny záujem je daný na určovacej žalobe, pretože prípadný vyhovujúci rozsudok je pre ňu po právnej stránke významný, z hľadiska vyporiadania BSM so žalovaným aj s prihliadnutím na skutočnosť, že vyporiadanie z masy BSM sa uskutoční z vecí, ktoré tvoria predmet BSM a ktoré existovali ku dňu jeho zániku. Iný spôsob ochrany ňou tvrdeného práva nemá s prihliadnutím na sledovaný účel ňou tvrdeného a jej prislúchajúceho práva z titulu BSM so žalovaným, ktoré právo mu upiera spôsobom ako uviedla v žalobe.

6. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 26.01.2024 uviedol, že žalobkyňou uvedená argumentácia len potvrdzuje opodstatnenosť ním vznesenej námietky nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe. Niet žiadnych pochyb, že konaním o usporiadanie práv a povinností sporových strán, ak spôsob usporiadania ich vzťahu vyplýva z osobitných predpisov (§ 149, § 150), je v zmysle § 137 písm. b) CSP aj konanie o vyporiadanie BSM, ktoré je možné iniciovať žalobou až po zániku BSM. Vyplýva to priamo z § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bezpodielové spoluvlastníctvo zanikne, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Rozsah masy BSM sa preto vymedzuje ku dňu zániku BSM, nie pred jeho zánikom a následne sa takto určený (zistený) rozsah spoločného majetku vyporiadava (rozdeľuje). Finančné prostriedky patriace manželom možno do masy BSM zaradiť len ako ich všeobecnú cenu, ktorá zodpovedá stavu v čase zániku ich BSM. Vychádzajúc z uvedeného a za situácie, že BSM strán sporu ako spotrebné spoločenstvo stále právne trvá, žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že finančné prostriedky (titulom kúpnych cien a hodnôt, či výnosov z terminovaných vkladových účtov) patria do masy BSM strán sporu, keďže rozsah spoločného majetku sporových strán, t.j. celkový rozsah masy BSM sa bude zisťovať až po zániku BSM, v konaní o jeho vyporiadanie. Podporne žalovaný poukazuje na to, že samotná povaha konania o vyporiadanie BSM podľa judikatúry bráni v rozhodnutí formou medzitimného rozsudku (R 5/2015), ktorým nemožno riešiť predbežné otázky (napríklad či určitá vec patrí do BSM, a teda, či je alebo nie je predmetom vyporiadania, pretože tu nejde o pomer základu uplatňovaného nároku a jeho výšky). Žalobkyňa sa v tomto konaní domáha v podstate vyriešenia otázky čo do určenia spoločného vlastníctva k určitým veciam (hodnotám), ktorá je otázkou predbežnou pre vlastné vyporiadanie BSM, a to samostatným rozhodnutím, ktoré je však vo väzbe na vyporiadanie BSM neprípustné, v danej veci o to viac, že žalobkyňa sa domáha požadovaného určenia ešte pred zánikom BSM. Žalovaný preto trval na vznesenej námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Odhliadnuc od vznesenej námietky nedostatku naliehavého právneho záujmu na žalobou požadovanom určení, žalovaný k skutkovým tvrdeniam dodal, že zo spoločnej domácnosti neodišiel dobrovoľne ako to nepravdivo podsúva súdu žalobkyňa, ale odišiel pod nátlakom a z obavy o svoje zdravie po tom, ako sa ho dňa 14.09.2023 pokúsil fyzicky napadnúť plnoletý syn, a po tom, ako ho na opustenie spoločnej domácnosti vyzvala samotná žalobkyňa. K spoločnému motorovému vozidlu, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že si ho bez jej súhlasu vzal žalovaný i napriek tomu, že bola na vozidlo odkázaná z dôvodu jej choroby a práce, a že vozidlo žalovaný značne znehodnotil haváriou, žalovaný podotýkal, že motorové vozidlo nebolo značne znehodnotené, ale išlo o poisťnú (škodovú) udalosť, pri ktorej bol poškodený zadný nárazník a prasklo zadné svetlo, pričom všetko bolo do 10 dní po udalosti odborne opravené. Na údajnú odkázanosť žalobkyne na

predmetné motorové vozidlo žalovaný poznamenával, že žalobkyňa má k dispozícii ďalšie dve motorové vozidlá, evidované na jej meno a pojazdné, ktoré žalobkyňa aj riadne užíva. Tvrdenia žalobkyne o „bielení“ účtu žalovaným, o jeho údajnom zatajovaní výberu financií na jednej strane a o jeho údajnom priznaní sa (pred žalobkyňou a pred synom) s výberom financií, aby po sebe nezanechal stopy, sú nepravdivé a alogické. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaný hospodáril s prostriedkami na účtoch porušujúc § 144 a § 145 Občianskeho zákonníka, avšak už neuvádza, akým konkrétnym spôsobom, porušujúc pritom § 144 a § 145 Občianskeho zákonníka, mal žalovaný s nimi údajne hospodáriť. Podotýkal, že žalobkyňa má taktiež na účte, či na účtoch vedených na jej meno, finančné prostriedky, s ktorými nakladá samostatne, bez vedomia žalovaného, avšak tieto prostriedky žalobkyňa už nenavrhuje zaradiť do masy BSM. Žalovaný zotrval na návrhu, aby súd žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení odmietol, príp. zamietol a priznal žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7.1. Na pojednávaní dňa 11.03.2024 právna zástupkyňa žalobkyne poukázala na § 146 Občianskeho zákonníka, ktorý určuje čo môžu manželia robiť počas spolužitia. Naliehavý právny záujem netreba v danej veci preukazovať, keďže priamo vyplýva z Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázala na ust. § 143 Občianskeho zákonníka, ktoré určuje ktoré veci patria do BSM. Správa majetku bývalých manželov sa riadi ustanoveniami o BSM až do jeho vyporiadania. Mala zato, že daný spor má opodstatnenie, pričom určovací výrok je pre strany potrebný.

7.2. Na pojednávaní dňa 11.03.2024 právny zástupca žalovaného uviedol, že nepovažuje za preukázaný naliehavý právny záujem. Žaloba bola podaná ešte pred rozvodom, medzi tým došlo k rozvodu. Preto mal za to, že vyporiadanie BSM môže nastať len zákonným spôsobom. Táto žaloba rieši iba časť BSM. Žaloba má byť zamietnutá.

8.1. Na pojednávaní dňa 03.04.2024 právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že zotráva na žalobe a mala za to, že postavenie žalobkyne sa stalo neistým. Následky konania žalovaného nemožno odstrániť inak ako touto žalobou. Daný právny stav možno eliminovať iba navrhnutým určovacím výrokom ku dňu zániku BSM. V žalobe uvedené hodnoty neexistujú, a preto ich zaradenie do masy BSM by bolo aj v rozpore s hmotným právom. Prípadná žaloba o vyporiadanie BSM nemôže konzumovať túto vec. Navyše riešenie v tomto konaní nastolených otázok by bolo nad rámec dokazovania v konaní o vyporiadanie BSM. Ak je hodnota nulová nie je možná poukazom na § 149 a 150 Občianskeho zákonníka tieto hodnoty vyporiadať. V tomto prípade podanie žaloby na plnenie neprichádza do úvahy. Mala zato, že každý prípad treba riešiť individuálne a taktiež mala zato, že judikát na ktorý poukazuje aj právny zástupca žalovaného, nemožno v tomto konaní aplikovať. Vzhľadom na konanie žalovaného, na ktoré poukázali v žalobe, žalobkyňa inú možnosť ako podať túto žalobu nemala. Iba autoritatívne rozhodnutie odstráni vzniknutý stav právnej neistoty. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný a bol daný aj v čase podania žaloby. Mala zato, že súdom vyslovený predbežný právny názor je v rozpore s hmotným právom, a preto navrhla, aby súd pokračoval v konaní o podanej žalobe a priznal žalobkyňi náhradu trov konania.

8.2. Na pojednávaní dňa 03.04.2024 právny zástupca žalovaného uviedol, že napriek tomu, že súd pripustil zmenu petitu zotráva na názore, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný. Tieto majetkové záležitosti je možné riešiť v konaní o vyporiadanie BSM. S poukazom na rozhodovaciu činnosť aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že nie je možné žalovať, či vec patrí do BSM, ak možno podať žalobu o vyporiadanie BSM. Žalobkyňa je oprávnená takúto žalobu o vyporiadanie BSM kedykoľvek podať. Súd by mal rešpektovať právne názory najvyšších súdnych autorít, a preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania. Bol toho názoru, že by bolo porušené hmotné právo práve vtedy, ak by súd o žalobe žalobkyne konal.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesmi právnych zástupcov strán sporu na pojednávaniach, ako aj oboznámením sa so žalobou a jej prílohami (uvedené v bode 3.), vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 30.10.2023, replikou žalobkyne zo dňa 21.12.2023, duplikou žalovaného zo dňa 26.01.2024, rozsudkom č.k. 5Pc/45/2023-58 zo dňa 13.02.2024, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 11.03.2024, podaním žalobkyne zo dňa 26.03.2024 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Žalobkyňa a žalovaný sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené po podaní tejto žaloby, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5Pc/45/2023-58 zo dňa 13.02.2024, právoplatným dňa 20.02.2024.

Právoplatnosťou predmetného rozvodového rozsudku zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ktoré doposiaľ nebolo vyporiadané dohodou a rovnako nebolo iniciované ani konanie o jeho vyporiadenie súdom.

11. Žalobkyňa sa žalobou doručenou žalobou domáha určenia, že do BSM strán sporu ku dňu jeho zániku patrí utŕžená kúpna cena na základe žalovaným uzavretých kúpnych zmlúv, špecifikovaných v zmenenej žalobe, ako aj hodnota a výnosy z termínovaných vkladových účtov žalovaného vedených v J&T banke a.s., č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX/SK/PR/XXX, argumentujúc tým, že žalovaný bez vedomia a súhlasu žalobkyne predal určité nehnuteľnosti patriace do BSM, spoločné finančné prostriedky ukladal na termínované vkladové účty v banke, pričom tieto finančné prostriedky spolu s výnosmi sa následne previedli na bežný účet žalovaného, z ktorého ten následne vyberal finančné prostriedky podľa tvrdení žalobkyne s úmyslom navodiť dojem, že sa spotrebovali počas trvania manželstva, a ukrátiť žalobkyňu.

15. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadenie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 131 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. V ustanovení § 137 CSP sú demonštratívne uvedené jednotlivé druhy žalôb, a to žaloba o splnenie povinnosti, žaloba o nároku na usporiadanie práv a povinností, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu, žaloba na určenie, či tu právo je alebo nie je, žaloba na určenie právnej skutočnosti, keď prichádza do úvahy aj iná žaloba v § 137 nepomenovaná, ktorá

je prípustná za predpokladu, že petit žaloby vyplýva z hmotného práva. Ide napríklad o žaloby na nahradenie vyhlásenia vôle súdnym rozhodnutím za účelom uzavretia zmluvy (§ 50a OZ), žaloba na zrušenie alebo obmedzenie vecného bremena za primeranú náhradu (§ 151p ods. 3 OZ), žaloba na určenie obsahu zmluvy (§ 290 ods. 2 Obchodného zákonníka).

17. Pri určovacej žalobe podľa § 137 písm. c) CSP, znie žalobný návrh na určenie, či tu právo je (pozitívna určovacia žaloba), alebo či tu právo nie je (negatívna určovacia žaloba). Formuláciu petitu na určenie, či tu právo je alebo nie je, treba vykonať tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny právny stav. Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe vyhovel, je preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení práva žalobcom. Žalobca má v zásade naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jeho práva zatiaľ nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Stav tejto neistoty alebo ohrozenia možno preventívne odstrániť tým, že bude existovať rozhodnutie o existencii, resp. neexistencii predmetného práva. Ak tvrdené právo už nie je v štádiu neistoty alebo ohrozenia, v zásade absentuje naliehavý právny záujem, pretože žalobca má možnosť žalovať na splnenie povinnosti. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom na zamietnutie žaloby. Žalobca nemá povinnosť preukazovať naliehavý právny záujem na určení existencie resp. neexistencie práva, ak právny záujem vyplýva z osobitného predpisu.

18. Keďže žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že veci, ich prírastky a príslušenstvá patria do BSM strán sporu, teda sa jedná o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, súd v prvom rade skúmal či je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

19. Naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení všeobecne tkvie v tom, že práve takéto určenie vyrieši všetky sporné právne otázky medzi stranami sporu, vytvorí tak i pevný právny základ pre ich budúce právne vzťahy a svojimi dôsledkami vytvorí prekážku pre prípadné ďalšie určenia a predíde aj sporom o plnenia. Ak požadované určenie stav ohrozenia práva neodstráni, alebo nevytvorí efektívnu istotu v dotknutom právnom vzťahu, nebude podmienka naliehavého právneho záujmu naplnená. Všeobecne platí, že určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak právna otázka, o ktorej má byť rozhodnuté na základe určovacej žaloby, má povahu otázky len predbežnej vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol rozsudkom v merite žaloby rozhodnúť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: žalovaným nepopieraná existencia (neexistencia) práva, či právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami je sporný (existencia aktuálneho stavu, objektívnej právnej neistoty medzi stranami), jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu resp. stav neistoty právneho postavenia, ktorý nemožno odstrániť inak, len rozhodnutím súdu. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Určovacia žaloba predpokladaná uvedeným ustanovením je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde možno pomocou nej eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoť v právnom vzťahu a ak zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov strán. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú práve s podmienkou naliehavého právneho záujmu, ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani naliehavý právny záujem na takomto určení.

20. Pokiaľ súdne rozhodnutie žiadnym spôsobom neovplyvní právne postavenie žalobcu, nemožno konštatovať danosť naliehavého právneho záujmu. Ani v prípade, ak navrhované rozhodnutie je spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu, nemožno konštatovať danosť naliehavého právneho záujmu. Ani v prípade, ak navrhované rozhodnutie je spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu, nemusí byť zákonite vždy daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Naliehavý právny záujem nebude daný v prípadoch, kedy požadované určenie existencie či neexistencie práva alebo právneho vzťahu medzi stranami by malo charakter (len) prejudiciálnej otázky k inému sporu medzi stranami. Nedostatok resp. nepreukázanie existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom zamietnutia žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou samou a zamietavé rozhodnutie súdu z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci,

ak tvrdený naliehavý právny záujem vychádza z iných resp. ďalších skutočností, ktoré nastali až po právoplatnosti rozhodnutia, a ktoré predstavujú zásadne iný pohľad na právne postavenie práv žalobcu.

21. V danej veci žalobkyňa v žalobe ani netvrdila existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Doplnenie v tomto smere učinila až v replike resp. na pojednávaní, kedy tvrdila, že žalobkyňa iný spôsob ochrany ňou tvrdeného práva nemá. Iba autoritatívne rozhodnutie súdu odstráni vzniknutý stav právnej neistoty. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je a aj bol daný v čase podania žaloby. Navyše naliehavý právny záujem ani netreba dokazovať vzhľadom na to, že priamo vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka. Prípadná žaloba o vyporiadanie BSM nemôže konzumovať túto vec, keďže riešenie v tomto konaní nastolených otázok by bolo nad rámec dokazovania v konaní o vyporiadanie BSM, pričom ak je hodnota nulová, nie je možné jej vyporiadanie.

22. Súd sa s argumentáciou žalobkyne nestotožnil a mal za to, že žalobkyňa sa mylne domnieva, že existencia naliehavého právneho záujmu v danej veci vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala skutočnosť, z ktorých by vyplývala existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení veci patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu jej existencia, keď celkom nepochybne táto otázka bude riešená ako otázka predbežná v konaní o vyporiadanie zaniknutého BSM, pričom žalobkyňa nič nebráni v tom, aby podala žalobu o vyporiadanie BSM. Síce v čase podania tejto určovacej žaloby manželstvo strán sporu právne existovalo, avšak v priebehu konania došlo k jeho zániku nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ktorým súd manželstvo strán rozviedol. Priamo v konaní o vyporiadanie BSM súd následne posúdi otázku, či žalobkyňou vymedzené veci patria alebo nepatria do BSM (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/91/2012 zo dňa 27.06.2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/211/2015 zo dňa 03.02.2016).

23. Vo všeobecnosti treba vychádzať zo zásady, že veci existujúce za trvania manželstva patria do BSM manželov a pokiaľ niektorý z nich tvrdí, že veci do BSM nepatria, je na ňom, aby toto svoje tvrdenie preukázal hodnoverným spôsobom (v tejto súvislosti porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/256/2017 zo dňa 19.03.2019). Z uvedeného potom vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM je daný priestor na vykonanie dokazovania v tomto smere. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že do zaniknutého BSM patrí aj utŕžená kúpna cena, prípadne aj ďalšie finančné prostriedky, vklady na termínovaných (prípadne aj iných) účtoch a výnosy z týchto vkladov, bude na žalovanom, aby v konaní o vyporiadanie BSM preukázal, že tieto finančné prostriedky boli spotrebované na bežný chod a potreby domácnosti, resp. že sa jedná o výlučný majetok žalovaného. Ak žalovaný v tomto smere neunesie dôkazné bremeno, súd tieto veci podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka vyporiada. Skutočnosť, že žalovaný postupne vyberal peňažné prostriedky z banky ešte neznamená, že tieto finančné prostriedky prestali existovať (teda ako tvrdí žalobkyňa, že ide hodnoty nulové, ktoré nemožno vyporiadať), resp. zanikla možnosť ich vyporiadania. Pre úplnosť súd poznamenáva, že ak sa žalobkyňa domnieva, že žalovaný robí kroky v úmysle ju ukrátiť resp. poškodiť jej práva má možnosť si zvoliť iný efektívny právny prostriedok ochrany jej práva (napr. aj podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia).

24. Vyhovujúci výrok v tomto konaní nevyrieši obsah spornosti daného právneho vzťahu a po tomto konaní by nevyhnutne nasledovalo aj ďalšie konanie. Naliehavý právny záujem sa posudzuje vždy s ohľadom na konkrétny určovací petit žaloby, pričom vyhovie žalobe je možné iba vtedy, ak by išlo o konečné rozhodnutie vo veci, bez potreby vedenia iného súdneho konania (porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/460/2013 zo dňa 10.04.2014). Podľa názoru súdu iná by bola situácia, ak by bola spornou otázka, či žalobkyňou označené nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, keďže v tomto prípade by požadovaným určením boli dotknuté vlastnícke či iné práva tretích osôb a súd by neposudzoval iba práva medzi samotnými (bývalými) manželmi, ale aj ich vzájomné nároky vo vzťahu k tretím osobám. V súdnej veci však o takýto prípad nejde, pretože žalobkyňa sa nedovolala neplatnosti kúpnych zmlúv a do BSM navrhuje zahrnúť iba utŕženú kúpnu cenu (ako aj niektoré ďalšie hodnoty a výnosy). V takom prípade nič nebráni súdu, vykonávajúcemu vyporiadanie BSM, aby v tomto konaní nastolenú otázku posúdil sám ako predbežnú.

25. Keďže žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, súd sa meritórne nezaoberal s podanou žalobou a žalobkyňou navrhnuté dôkazy nevykonával.

26. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na ňou požadovanom určení, zamietol v celom rozsahu.

27. Prípadné ďalšie argumenty strán považoval súd pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod.).

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobkyne. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre prípadný postup podľa § 257 CSP súd na strane žalobkyne nevzhladol a ich existencia ani nebola žalobkyňou tvrdená a preukázaná. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.